

ници, които бѣха я обнародвали по бѣлѣжки, взети при произнасянето ѝ. И благодарение на крайната услужливостъ на единъ уважаемъ мой приятель, азъ успѣхъ послѣдне да получа отъ Бирмингамъ прѣписъ въ английския оригиналъ както на тази рѣчь, така сѣщо и на друга една по-кратка, така и на подробното описание за нашия приемъ въ тоя градъ, прѣписъ снетъ изъ два Бирмингамски вѣстника.*) И азъ прѣвождамъ сега тукъ отъ английски самъ себе си, но, за да бѣда и точенъ прѣводачъ, азъ ще остава самия вѣстникарь да прѣдаде мисълта ми както я е схваналъ той при произнасянието ѝ и както я е съобщавалъ на читателитѣ си. Рѣчта ми захваща съ съобщение на едно писмо, което бѣхъ получилъ тогава наскоро отъ едно наше духовно лице въ Цариградъ. Това лице бѣше сегашниятъ Старо-Загорски митрополитъ, Негово Високопрѣосвященство г. Методий Кусевичъ, въ онова врѣме архимандритъ въ Екзархията. Ето сега какъ почва Бирмингамскиятъ „Daily post“ отъ 13 октомврия 1876 год.

„Господинъ М. Балабановъ, посрѣщнатъ съ ржко-„плѣскания, се отправи къмъ събранието съ една рѣчь „на французски. Слѣдъ като се извини, за дѣто не по-„знава достатъчно английския езикъ, и слѣдъ като благо-„дари, за дѣто му се дава така случай да говори прѣдъ „едно събрание въ Бирмингамъ, той каза, че миналия по-„недѣлникъ билъ получилъ едно писмо отъ едно висо-„копоставено въ народната бѣлгарска Иерархия лице, „съдържанието на което писмо той желае сега да раз-„каже съкратено прѣдъ събранието, прѣдъ което има

*) Тази услуга азъ дължа на английския въ Букурещъ пълномощенъ министръ, любезния г. Кенеди. Вѣстницитѣ, отъ които сж зети тия прѣписи, сж: „The Birmingham Daily post“ october 13, 1876 и „Birmingham Weekly Post“, october 14, 1876.